

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 202/2016
15.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Д., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адвоката С.Т., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сомбору К 270/13 од 05.06.2015. године и Кв 402/15 од 17.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адвоката С.Т., поднет против правноснажних решења Основног суда у Сомбору К 270/13 од 05.06.2015. године и Кв 402/15 од 17.08.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору К 270/13 од 05.06.2015. године, утврђени су трошкови кривичног поступка оштећене Ј.П. за ангажовање пуномоћника Г.Б. у износу од 18.000,00 динара и окривљени Д.Д. је обавезан да по правноснажности тог решења овај износ исплати пуномоћнику оштећене Ј.П., адвокату Г.Б. на његов текући рачун у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Сомбору Кв 402/15 од 17.08.2015. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног Д.Д., адвоката С.Т. и решење Основног суда у Сомбору К 270/13 од 05.06.2015. године је "потврђено".

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Д., адвокат С.Т. због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд правноснажна

решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред другим судијом, односно већем.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адвоката С.Т. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Д., адвокат С.Т. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП наводима да је у одлучивању пуномоћника оштећене Ј.П. о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка учествовала најпре као судија појединац, а потом као члан другостепеног већа судија Светлана Косановић, која је морала бити изузета од вршења судијске дужности јер је у истом предмету поступала у својству тада истражног судије тако што је дана 07.02.2013. године у предмету Основног суда у Сомбору Ки 1566/11 саслушала тада осумњиченог Д.Д.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тач. 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, а због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је, у тачки 4) наведеног члана да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка о којој је реч и на коју се бранилац окривљеног позива у захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању

у поступку по редовном или ванредном правном средству, судија који се морао обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, није реч о ни једној од наведених процесних ситуација, већ о поступку одлучивања о захтеву пуномоћника оштећене за накнаду трошкова кривичног поступка и жалби браниоца окривљеног изјављеној против решења којим су утврђени трошкови кривичног поступка оштећене. Дакле, у фази поступка која је наступила након правноснажног окончања предметног кривичног поступка, због чега њена претходна процесна улога на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, према одредбама цитираног процесног закона није предвиђена као апсолутна сметња за њено учешће у доношењу тих одлука.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног Д.Д., адвоката С.Т. да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.